

Sygn. akt III CSK 105/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku E. K.

przy uczestnictwie Wspólnoty [...] w W., Skarbu Państwa - Starosty [...] w Z.,
Skarbu Państwa - Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w [...], J. K. i A. K.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika Wspólnoty [...] w W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w N.

z dnia 12 września 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio - kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego.

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania przemawia wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego, które sprowadza się do rozstrzygnięcia, jak należy traktować pismo procesowe i załączniki do niego mające stanowić dowód w sprawie, gdy sąd nie wezwał

wnioskodawcy do uzupełnienia braków pisma przez dołączenie odpowiedniej ilości jego odpisów i załączników oraz czy zawarty w takim piśmie wniosek dowodowy wraz z załączonym dokumentem może spowodować dopuszczenie takiego dokumentu jako dowodu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie zwraca się uwagę, że powołanie się na występowanie istotnego zagadnienia prawnego należy nie tylko sformułować to zagadnienie z przytoczeniem przepisów prawa, na których ono powstało oraz przytoczyć argumenty prowadzące do odmiennych ocen ale także należy wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, ale także dla praktyki sądowej (zob. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 2 grudnia 2011 r. III CSK 29/11, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne i jego uzasadnienie nie spełnia tego wymagania. Jednocześnie trzeba podkreślić, że skarga kasacyjna skierowana jest do rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji i uchybienia tego Sąd podawane są kontroli Sądu Najwyższego.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

[aw]